

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.013/2012/7. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Moldoványi Gabriella ügyvéd (cím) által képviselt I.rendű felperes neve I. rendű, II.rendű felperes neve II. rendű (mindketten: cím) felpereseknek - a másodfokú eljárásban Dr. ... pártfogó ügyvéd (cím) által képviselt I.rendű alperes neve (lakóhely: cím, tartózkodási hely: cím) I. rendű, II.rendű alperes neve (lakóhely: cím, tartózkodási hely: cím) II. rendű, III.rendű alperes neve (cím) III. rendű, IV.rendű alperes neve (cím) IV. rendű, dr. ... meghatalmazott (cím) által képviselt V.rendű alperes neve (cím) V. rendű, dr. Gyükér János ügyvéd (cím) által képviselt VI.rendű alperes neve (cím) VI. rendű alperesekkel szemben szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 6.P.20.917/2011/30. sorszámú ítélete ellen az I. rendű alperes által 51. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

részítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság részítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felpereseknek egyetemlegesen 60 000 (Hatvanezer) forint fellebbezési költséget.

Az I. rendű alperes pártfogó ügyvédjének a díja az államot terheli.

Ez ellen a részítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A Debreceni Városi Ügyészség 2002. szeptember 26-án a Debreceni Városi Bírósághoz benyújtott vádiratában az I. rendű alperest többrendbeli, üzletszerűen elkövetett csalás bűntettével vádolta. A vádirati tényállás szerint a cselekménynek sértettjei a felperesek is. Az I. rendű alperes, mint hitelező 1998 szeptemberében számukra ingatlanfedezet mellett nyújtott kölcsönt, annak a biztosítására 1998. szeptember 14-én a felperesek **D., B. tér ...** szám alatti lakásingatlanára adásvételi szerződést kötöttek. A felek szóbeli megállapodásától eltérően az I. rendű alperes 1998. szeptember 15-én az ingatlanra a tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásba bejegyeztette, majd azt értékesítette. Ezzel a felpereseket tévedésbe ejtette, sérelmükre 2 600 000 forint kárt okozott.

A Debreceni Városi Bíróság a 2006. január 3-án hozott 45.B.3207/2002/79. sorszámú ítéletében az I. rendű alperes bűnösségét a felperesek sérelmére elkövetett cselekmény

miatt is megállapította. A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 1.Bf.191/2006/13. sorszámu másodfokú ítélete szerint a kár összege 2 400 000 forint.

A felperesek 2008. október 28-án bíróságoz fordultak, - a Debreceni Városi Bíróság előtt 10.P.24.576/2008. szám alatt indult perben - a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2009. június 23-án hozott 2.Pf.21.452/2009/3. sorszámu másodfokú ítéletében kártérítés jogcímén kötelezte az I. rendű alperest a felperesek, mint egyetemleges jogosultak javára 2 400 000 forint, azután a 2001. december 1-től esedékes késedelmi kamatok, és 216 000 forint első- és másodfokú perköltség megfizetésére. A jogerős ítélet indokolása szerint a károkozás időpontja 1998. szeptember 15.

A felperesek kérelmére a Debreceni Városi Bíróság 2009. július 30-án végrehajtási lap kiállításával az I. rendű alperessel, mint adóssal szemben elrendelte a végrehajtást, azt **K. F.** önálló bírósági végrehajtó V.1094/2009. szám alatt fogatosította. A végrehajtás részben sem vezetett eredményre.

Az I. rendű alperes a **D., K. út ...** szám alatti, **...55/..A/..** helyrajzi számú ingatlanát (a továbbiakban: ingatlan) 2004. február 11-én eladta gyermekeinek, a II. és a III. rendű alperesnek 8 000 000 forint vételárért az ingatlanon holtig tartó haszonélvezeti joga alapításával. A változást az ingatlan-nyilvántartásban a Debreceni Körzeti Földhivatal 2007. január 9-én hozott határozatával, 2004. március 9-i hatállyal vezette át. A szerződés az V. rendű alperes jogelődjének az ingatlanra 1989-ben 90 000 forint és járulécai erejéig bejegyzett jelzálogjogát nem érintette.

A felperesek a keresetükben a 2004. február 11-i adásvételi szerződés elsődlegesen színleltség okán való érvénytelenségét, másodlagosan, fedezetelvonó jellege miatt, a hatálytalanságát állították. Az ehhez fűződő jogkövetkezmények alkalmazását, elsődlegesen az eredeti ingatlan-nyilvántartási állapot helyreállítását, másodlagosan az alperesek kötelezését kérték az ingatlanból az I. rendű alperessel szembeni kárkövetelésük kielégítésének a tűrésére.

Az I. rendű alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

A II. és a III. rendű alperes a perben ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az V. rendű alperes a kereset teljesítését nem ellenezte, ha a jogelődje javára bejegyzett jelzálogjogot nem érinti.

Az elsőfokú bíróság a részítéletében az I., a II., a III. és az V. rendű alpereseket annak tűrésére kötelezte, hogy a felperesek, mint egyetemleges jogosultak az I. rendű alperessel szemben fennálló 2 400 000 forint és annak a 2001. december 1-től a kifizetés napjáig járó és mindenkor késedellel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamata, valamint 216 000 forint költség iránti követelésüket végrehajtási eljárás útján kielégíthessék a **D., K. út ...** szám alatti, **...55/..A/..** helyrajzi számú lakásingatlanból azzal, hogy a kielégítés érvényesítése során az I. rendű alperes haszonélvezeti joga nem marad fenn, de az V. rendű alperes javára bejegyzett jelzálogjogot nem érinti.

Az elsőfokú bíróság a részítéletének az indokolása során megállapította, hogy a felperesek elsődleges kereseti kérelme nem, a másodlagos kereseti kérelme alapos.

Az elsőfokú bíróság az elsődleges kereseti kérelem kapcsán rámutatott arra, hogy a felperesek, mint az adásvételi szerződésben nem részes harmadik személyek keresetőségi joga a szerződés érvénytelenségére alapított igény érvényesítésére csak akkor ismerhető el, ha jogi érdekük más, a mások között létrejött szerződés érvényességét nem érintő polgári jogi eszközzel, tipikusan a Ptk. 203. §-ára alapított igény érvényesítésével, nem védhető meg (EBH. 2003.850., BH.2004.503.). Ha a felperesek jogi érdeke így kielégíthető, egyben érdeksérelmük elhárítható, úgy a keresetőségi jogot megalapozó jogi érdekük az alperesek között létrejött szerződés érvényességének a vitatására nincs.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 207. §-ának (5) bekezdése, a 234. §-ának (1) bekezdése, a Pp. 3. §-ának (1) bekezdése és az Inyvtv. 62. §-ának (1) bekezdés a) pontja felhívásával megállapította, hogy a felperesek jogi érdeke az alperesek által kötött szerződés relatív hatálytalanságára alapított igényérvényesítés útján maradéktalanul biztosítható, ezért keresetőségi joggal az érvénytelenségi jogcím tekintetében nem rendelkeznek. A keresetőségi jog hiánya önmagában kizárja az érvénytelenségre alapított igényérvényesítést.

Az elsőfokú bíróság utalt a Legfelsőbb Bíróság 1/2011. (VI.15.) PK. véleménye 10. pontjában foglaltakra is, mely szerint önmagában a fedezetelvonás tényére alapítottan a mások által kötött szerződés érvénytelenségének a megállapítása nem kérhető. Ha a jogosult a keresetében az érvénytelenség mellett a kötelezett és a szerző fél közötti szerződés fedezetelvonó jellegére is hivatkozik, de az érvénytelenségi ok ténybeli alapját a fedezetelvonásban jelöli meg, úgy az érvénytelenségi kereset alaptalan.

Rámutatott arra is, hogy a szerződéskötési motiváció nem eredményezi a valós szerződéses szándék szerint létrejövő szerződés színleltségét akkor sem, ha az adott motiváció esetlegesen csalárd, esetlegesen a jó erkölcsbe ütközik, vagy akár bizonyítottan rosszhiszeműen fedezetelvonó célzatú.

A színleltség megállapítása megkövetelte volna a felperesek részéről annak a többlételemű állítás elemének a bizonyítását, hogy a szerződő felek valós szerződéses akarata eltért az írásba foglalt szerződéses tartalomtól, és az pusztán egy látszat megteremtésére és fenntartására irányult. A felperesek azonban a perben a bizonyítási teherre vonatkozó, a Pp. 3. §-ának (3) bekezdése szerinti tájékoztatás ellenére a fedezetelvonás tényét meghaladó többlételemű állítási elemet nem bizonyítottak.

Ezen indokai alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperesek érvénytelenségre alapított elsődlegesen keresete nem alapos, és ez az esetőlegesen kereseti kérelem önálló rendelkező részi elbírálást nem igényelt (BDT.2007.1679., BDT.2004.937. BH.2005.289.).

Az elsőfokú bíróság a másodlagos kereseti kérelem kapcsán a Ptk. 203. §-ának (1) és (2) bekezdése, a 685. §-ának b) pontja felhívásával és a 1/2011. (VI.15.) PK. vélemény 5. pontjához fűzött indokolásra utalással megállapította, hogy a II. és a III. rendű alperesek az I. rendű alperes gyermekei, közeli hozzátartozóként a rosszhiszeműségük mellett törvényi védelem áll fenn. A rosszhiszeműség pedig önmagában, az ingyenesség-visszterhesség kérdéséről függetlenül is megalapozza a relatív hatálytalanság szankciójának alkalmazását. A fedezetelvonás, és az ezen alapuló relatív hatálytalanság

tekintetében relevánsnak az alperesek szerződéskötésének az időpontját és ennek az I. rendű alperes felperesek felé kártérítés jogcímen fennálló fizetési kötelezettsége esedékességének a Ptk. 360. §-a szerinti, 1998. szeptember 15-i időpontjához való viszonyát jelölte meg. Megállapította, hogy ehhez képest későbbi adásvételi szerződés a felperesi követelés fedezetét elvonta (EBH.2000.306., EBH.2004.1040.). Az ingatlan fedezetéül szolgált a felperesek követelésének, az adásvételi szerződés következtében a követelésük az I. rendű alperes kimutatott és végrehajtás alá vonható jövedelméből, vagyonából nem megtéríthető. Az alpereseknek pedig a szerződéskötésekor számolniuk kellett a felperesi követelés késedelmi kamataival, és az önkéntes teljesítés hiányában a bírósági igényérvényesítés költségével is. Ezért a fedezetelvonás e járulékok tekintetében is fennáll.

Az elsőfokú bíróság ezen indokok mentén megállapította, hogy a relatív hatálytalanság valamennyi feltétele fennáll az alperesek 2004. február 11-i adásvétel szerződése tekintetében, és őket ennek megfelelően kötelezte a felperesi követelés kielégítésének a tűrésére az ingatlanból. A kielégítés csak a támadott szerződéstől független jelzálogjogot nem sértheti.

Az I. rendű alperes perbeli hivatkozására tekintettel mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a Debreceni Városi Bíróság - a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 1.Pf.21.191/2005/2. számú ítéletével helybenhagyott - 30.P.21.745/2004/20. szám alatti ítéletével az I., II. és III. rendű alpereseket az ingatlanból a felpereseknek az I. rendű alperessel szembeni eltérő - Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 3.Pf.21.876/2003/2. számú ítéletén alapuló - követelése kielégítésének a tűrésére kötelezte. Az a felperesi követelés végül nem a perbeli ingatlanból nyert kielégítést, az I. rendű alperes a végrehajtás során megfizette.

Az elsőfokú bíróság részítélete ellen az I. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést, tartalma szerint annak megváltoztatása, a kereset elutasítása iránt. Az indokai szerint az ingatlanát adásvétellel, visszterhesen ruházta át a II-III. rendű alperes gyermekeire. Ennek során a gyermekei jóhiszeműen jártak el, nem tudtak a felperes vele szembeni követeléséről. A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság a 2007. augusztus 27-én hozott 1.Bf.191/2006/13. sorszámú ítéletében nem kötelezte kártérítésre. Az eziránt a felperesek által indított perben a Debreceni Városi Bíróság 2009. április 22-én hozott 48.P.21.513/2009/4. sorszámú ítéletében a keresetet elutasította. A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2.Pf.21.452/2009/3. sorszámú, 2009. június 23-án hozott másodfokú ítéletében, az adásvételi szerződés 2004. február 11-i megkötését követő több mint 5 év elteltével kötelezte jogerősen 2 400 000 forint kártérítés és a járulékok megfizetésére. Ebből azt a jogkövetkeztetést vonta le, hogy alaptalan a felperesek keresete, mert a szerződéskötés időpontjában jogerős ítéleten alapuló követelésük nem volt. Nem vitatta, hogy a megítélt követelést **K. F.** önálló bírósági végrehajtó V.1094/2009. szám alatt folyamatban lévő végrehajtási eljárásban behajtani nem tudta.

Az I. rendű alperes a fellebbezésében elévülési kifogást is előterjesztett. Kiemelte az elsőfokú bíróság részítéletének indokai közül, hogy a felperesek kártérítési igénye a károsodás 1998. szeptember 15-i bekövetkeztekor vált esedékessé, ezért az elévülés a Ptk. 326. §-ának (1) bekezdése szerint ekkor kezdődött. Álláspontja szerint a büntető- és a kártérítési perek jogerős befejezését követően, 2007. évvel bezárólag, a felperesek követelése elévült.

Az elsőfokú bíróság 20. sorszámú végzésével elrendelt perfeljegyzés jogsértő voltára tekintettel annak törlését kérte.

A felperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság érdemben helyes részítéletének a helybenhagyására irányult. Nem tartották az érdemet illetően relevánsnak az I. rendű alperes által fellebbezésében hosszasan részletezett családi körülményeket, édesanyja egészségi állapotát, illetve a szerződés tárgyát képező ingatlan megszerzése körében általa előadottakat. Hangsúlyozták a II. és III. rendű alperes rosszhiszeműsége melletti törvényi vélelmet, amely az ingyenesség-visszterhesség kérdéséről függetlenül megalapozza önmagában a relatív hatálytalanságot.

Alaptalannak ítélték az I. rendű alperes elévülési kifogását is. Igényük az adásvételi szerződés megkötésekor fennállt, a károkozás időpontja 1998. szeptember 15., így a fizetési kötelezettség ez időponttól vált esedékessé. Hangsúlyozták azonban, hogy a károkozás időpontját a jogerős büntető ítélet 2007. augusztus 27-én állapította meg, így azt megelőző elévülésről nem lehet szó. A büntető ügy lezárásáig az igényérvényesítésre nem volt lehetőség, mert annak nyilvánvaló feltétele volt az I. rendű alperes büntetőjogi felelősségének jogerős megállapítása. Azt követően pedig haladéktalanul polgári peres eljárást, majd végrehajtási eljárást kezdeményeztek. A végrehajtási eljárás során vált nyilvánvalóvá, hogy az I. rendű alperes valamennyi tulajdonát képező ingatlant már elidegenítette, illetve hozzátartozóinak elajándékozta.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság részítéletében az adásvételi szerződés érvénytelensége miatt az eredeti ingatlan-nyilvántartási állapot helyreállítása iránt előterjesztett keresetet elutasította. E rendelkezést a felek fellebbezéssel nem támadták, ezért az ítélet tábla a felülvizsgálata során ezt nem érintette. Az I. rendű alperes fellebbezési kérelmének indokai tükrében kizárólag abban a kérdésben foglalt állást, hogy a részítélettel elbírált keresettel érintett, 2004. február 11-i adásvételi szerződés fedezetelvonó jellege, ennek okán a felperesekkel szembeni hatálytalansága és annak jogkövetkezményeként a jogszerző alperesek kielégítés tűrésére kötelezése megalapozottan történt-e.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a fellebbezésben előterjesztett elévülési kifogás miatt a következőkkel egészítette ki.

A felperesek javára az I. rendű alperes elleni végrehajtás során **K. F.** önálló bírósági végrehajtó, az önkéntes teljesítésre vonatkozó felhívás eredménytelenségét követően, végrehajtási cselekményként pénzügyi megkeresést, ingófoglalást foganatosított, és letiltást adott ki az I. rendű alperes nyugellátására. Ezek eredménytelensége miatt 2010. január 11-én megállapította a végrehajtás szünetelését. A felperesek 2010. augusztus 26-án további végrehajtási cselekmények foganatosítását kérték. A végrehajtó ezt követően kereste csak meg a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatalát lakcím és jármű-nyilvántartási, valamint a TAKARNET Földhivatali Információs Rendszert ingatlanra vonatkozó adatok igénylésével. E további végrehajtási cselekmények sem

vezettek eredményre, ezért a végrehajtó 2010. október 1-én a Vht. 52. §-ának d) pontja alapján megállapította az eljárás szünetelését.

Az ítéltábla ezzel a fellebbezés indokolta kiegészítéssel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást elfogadta ítélezése alapjául, egyetértett érdemi döntésével és annak jogi indokaival is.

Az elévülési kifogás alaptalan.

Az elévülési kifogását az I. rendű alperes az elsőfokú eljárásban nem terjesztette elő. A Pp. 235. § (1) bekezdésének a második fordulata a fellebbezésben új tény állításának, illetve új bizonyíték előadásának a korlátozására tartalmaz rendelkezést, ezért nem kizárt az elévülési kifogásnak a fellebbezési eljárásban történő előterjesztése.

A Ptk. 325. §-ának (1) bekezdése szerint az elévült követelést bírósági úton érvényesíteni nem lehet, ezért az alapos elévülési kifogás kizárja a részítelet érdemi felülvizsgálatát, ez okból a kereset elutasításának van helye. Az ítéltáblának ezért először az elévülési kifogásról kellett állást foglalnia.

Az ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság részíteletének indokolása során kifejtett azon álláspontját, mely szerint az adásvételi szerződés megkötésének időpontjában az I. rendű alperes fizetési kötelezettsége az 1998. szeptember 5-i káresemény miatt már az igény állapotában volt. A felperesek perbeli, a jogszerző alperesekkel szembeni igényének az elévülése a Ptk. 326. §-ának (1) bekezdése szerint azonban csak 2004. február 11-én kezdődött, ekkor vált esedékessé és a Ptk. 326. §-ának (2) bekezdése szerint mindaddig nyugodott, míg a fedezetlevonás konjunktív feltételei meg nem valósultak.

A kereset benyújtásakor, 2011. április 7-én pedig a perbeli igény a bíróság előtt érvényesíthető is volt az I. rendű alperest marasztaló jogerős ítélet és annak a végrehajthatatlansága miatt.

A felperesek perbeli igényének a 2004. február 11-én kezdődött elévülése 2010. október 1-ig, a végrehajtás eredménytelenségének a megállapításáig nyugodott. Eddig, az eredményes végrehajtás érdekében az I. rendű alperes vagyoni és jövedelmi viszonyainak teljes körű feltárásáig, fennállt annak a lehetősége, hogy a követelés tőle, a főkötelezettől behajtható. Csak ekkor vált a felperesek számára bizonyossá, nyilvánvalóvá a követelésük kielégítési alapjának a hiánya, a főkötelezettől történő behajthatatlanság, ezáltal a szerződés fedezetelvonó jellege. A Ptk. 324. §-ának (1) bekezdése és a 326. §-ának (2) bekezdése szerint 2010. október 1-től számítottan pedig még egy év állt a felperesek rendelkezésére a perbeli követelés bíróság előtti érvényesítésére. E határidőn belül az igényérvényesítéssel éltek, a keresetüket 2011. április 7-én benyújtották.

Az érdemet illetően a fellebbezési érvek ellenében az ítéltábla kiemeli az elsőfokú bíróság részíteletének mindenben helytálló indokai közül, hogy a jogszerző alperesek törvény által vélelmezett rosszhiszeműsége önmagában megalapozta a relatív hatálytalanság jogkövetkezményeinek az alkalmazását.

A felperesek által a perben támadott adásvételi szerződés hatálytalanságának a megállapításához a Ptk. 203. §-a értelmében az alábbi három feltétel együttes fennálltára volt szükség:

- a felperesek szerződéskötéskor fennálló igénye az I. rendű alperessel szemben,
- a II. és a III. rendű alperesnek a szerződésből ingyenes előnye származott, vagy rosszhiszemű volt,
- a szerződéssel a felperesek igényének a kielégítési alapját részben, vagy egészben elvonták.

Ebben a körben az ítéletábra arra mutat rá, hogy a Ptk. 203. §-ának (1) bekezdésében foglalt rendelkezés szerint az ingyenesség és rosszhiszeműség vagylagos feltétel. A rosszhiszeműségnek a Ptk. 203. § (2) bekezdésében a hozzátartozók közötti szerződés esetére felállított törvényi vétele miatt és a jogszerző II. és III. rendű alperesek keresettel szembeni védekezésének a hiányában az sem bizonyításra, sem ellenbizonyításra nem szorult. Az I. rendű alperes ugyan a haszonélvezeti jog tekintetében szintén jogszerző, azonban az ő jóhiszeműségének a megállapíthatósága a törvényi vétele ellenében kizárt. A szerződéskötéskor nyilvánvalóan tudott az őt terhelő követelésről és arról, hogy a szerződéssel annak a kielégítési alapját elvonják, ezáltal a felperesek követelése vele szemben behajthatatlanná válik. Ezért az elsőfokú bíróság kellő alappal mellőzte az ingyenesség körében a megállapításokat, és a jogvita érdemi elbírálása szempontjából jelentőségük hiányában súlytalanok a fellebbezés visszerhességre vonatkozó érvei is.

A szerződéssel a kielégítési alap elvonása is megvalósult, a főkötelezett I. rendű alperesnek nincs egyéb vagyona, amely fedezetet nyújtana a felperesek követelésére. Az elsőfokú bíróság ezért megalapozottan foglalt állást a szerződés felperesekkel szembeni hatálytalansága együttes törvényi feltételeinek a fennállásáról és jogszerűen rendelkezett a jogszerzők marasztalásáról. A szerző felek túrni kötelesek, hogy a felperesek az igényüket az átruházott ingatlanból kielégíthessék.

A jogerős végzésen alapuló perfeljegyzést érintő fellebbezési érvek értékelésére eljárásjogi lehetőség nem volt. A törlés iránt előterjesztett kérelemről pedig az elsőfokú bíróságnak kell döntenie.

Az ítéletábra a fent kifejtettek tekintetével a fellebbezési érvelés értékelésével jogszabálysértés megállapítására nem látott lehetőséget és az elsőfokú bíróság érdemben helyes részítéletét - kizárólag a fellebbezési hivatkozások miatt szükséges jogi indokolásbeli kiegészítéssel -, lényegében saját helyes indokai alapján, a Pp. 253. §-ának (2) bekezdés szerint helybenhagyta.

Az ítéletábra a 4/2009. (XII.14.) PK vélemény 1. pontjában foglaltakra figyelemmel rendelkezett a másodfokú perköltség viseléséről. A sikertelenül fellebbező I. rendű alperes köteles a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján a fellebbezési eljárásban jogi képviselővel eljáró felperesek javára fellebbezési eljárási költséget fizetni. Ennek összegét az ítéletábra a Pp. 24. § (2) bekezdés f) pontja, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi

költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, és (5) bekezdése alapján határozta meg.

A teljes személyes költségmentességben részesített I. rendű alperes pártfogó ügyvédjének a díja a Pp. 84. § (1) bekezdés a) pontja, 87. §-ának (2) bekezdése, a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény (Jstv.) 11/A. § -ának (1) bekezdése szerint az államot terheli. A felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése szerint a meg nem fizetett fellebbezési illeték megfizetésére sem kötelezhető, a 14. § értelmében azt, meg nem térülő költségként, szintén az állam viseli.

D e b r e c e n, 2012. május 10.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Kocsis Ottília s.k. előadó bíró, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -